

NATUURMONUMENTEN LEVERT BIOMASSA AAN DSM

De afgelopen weken hebben diverse partijen, waaronder een aantal potentiële partners, gereageerd op het initiatief van DSM en Natuurmonumenten om samen met een derde partij biomassa uit natuurgebieden om te zetten in biobrandstof of andere biobased producten. Maar het is volgens DSM-woordvoerder André van der Elsen nog te vroeg om te zeggen met wie zij een 'business case' gaan ontwikkelen.

Tekst: Joost van Kasteren

Bij het beheer van onze gebieden komt elk jaar een grote hoeveelheid biomassa vrij", vertelt Hans Massop van Natuurmonumenten. "Een groot deel wordt benut als veevoer, zaaghout of brandstof voor wijkverwarming, maar dan blijft er toch nog zo'n 175.000 ton over aan gras, riet en plagsel waar we niet direct een bestemming voor hebben."

"En wij beschikken over de kennis, ervaring en technologie om suikers te isoleren uit dit soort lastige biomassa en deze om te zetten in methaan, alcohol en andere chemische bouwstenen", zegt Joost Dubois, die bij DSM verantwoordelijk is voor de communicatie over biotechnologie. "Samen met het Amerikaanse ethanolbedrijf Poet bouwen we nu een fabriek in de Verenigde Staten om kolven, bladeren en stengels van maïs om te zetten in alcohol."

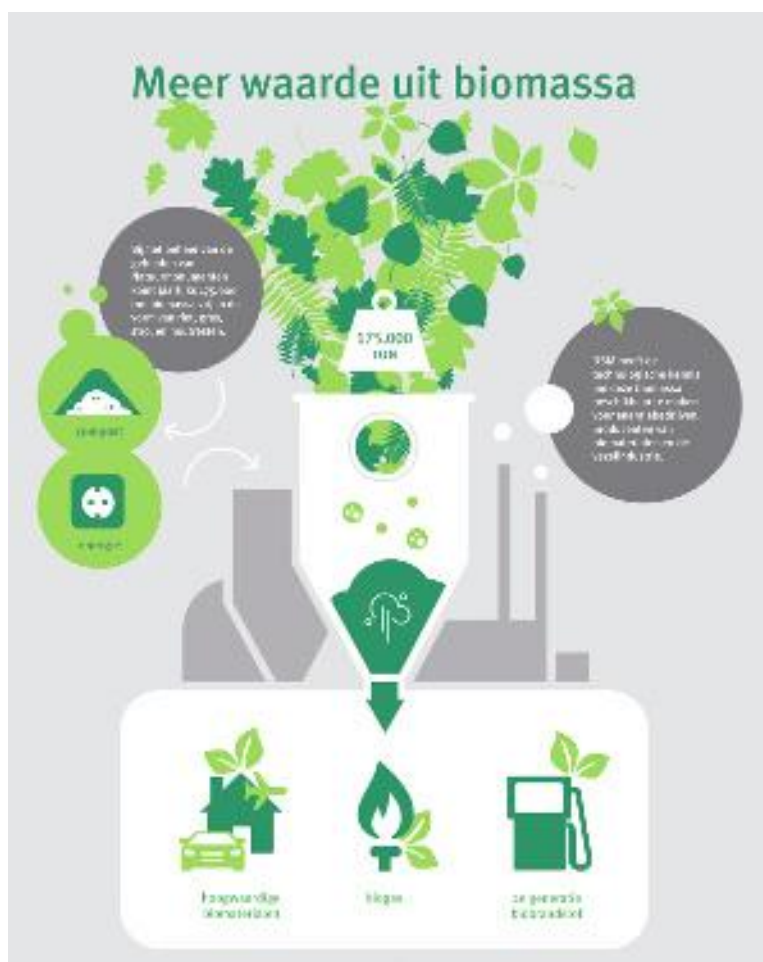
Geografisch gespreid

Maar bij het verwerken van biomassa uit natuurgebieden komt wel wat meer kijken dan bij verwerking van een goed gedefinieerde stroom agrarisch afval. Zo is het aanbod geografisch nogal gespreid. Om de transportkosten te drukken zou je, aldus Massop, de biomassa lokaal moeten voorbereiden zodat die minder vocht en lucht bevat. "Wij zoeken naar mogelijkheden om dat samen te doen met andere beheerders, zoals Staatsbosbeheer en de Provinciale Landschappen. Een bijkomend voordeel is dat je daarmee ook het aanbod fors kunt verhogen."

Een tweede grote uitdaging is dat het aanbod nogal gemengd is. Het is weliswaar allemaal biomassa, maar

EXTRA INKOMSTEN NATUURBEHEER

Hoewel duurzaam gebruik van biomassa het hoofddoel is van de samenwerking hoopt Hans Massop (Natuurmonumenten) op termijn ook op wat extra inkomsten voor natuurbeheer. Inkomsten die het weer de moeite waard maken om kleine landschapselementen, zoals heggen, hagen en boerengeriefbosjes, aan te leggen en te onderhouden. Inkomsten ook waardoor je sommige gebieden die nu uit kostenoverwegingen worden begraaasd, zoals vochtige hooilanden, weer kunt gaan maaien, waardoor de biodiversiteit toeneemt. Maar of dat langetermijnperspectief ooit werkelijkheid wordt, is op dit moment nog niet aan de orde.

een heideplag met meerjarig wortelhout is wel iets anders dan eenjarig stro. Dubois: "De techniek die we in de Verenigde Staten toepassen kunnen we zeker niet 1-op-1 vertalen naar biomassa uit natuurgebieden. Daar is nog veel onderzoek voor nodig en we hopen dat andere partijen – universiteiten, kennisinstellingen, maar ook investeerders – zich daarbij aan willen sluiten. Zie het maar als een contactadvertentie. Het gaat om een open innovatietraject dat uiteindelijk de technieken moet opleveren om al die verschillende vormen van biomassa op een efficiënte manier te ontsluiten."

Groene vierkant

DSM-woordvoerder André van der Elsen voegt daar nog aan toe: "Belangrijk aan dit project is ook dat we de samenwerking in de gouden driehoek van kennisinstellingen, bedrijfsleven en overheid uitbreiden naar het groene vierkant met maatschappelijke organisaties als vierde poot, zodat we gezamenlijk naar wegen kunnen zoeken om onze economie en Nederland verder te verduurzamen." ■